

Νέα Ορεστιάδα... μια πόλη φτιαγμένη από «ξεριζωμένη» ψυχή!

100 χρόνια έχουν συμπληρωθεί από την ίδρυση της Νέας Ορεστιάδας. 100 χρόνια όπου αυτή η πόλη, κρύβει μέσα της, πλούσια ιστορία, πολιτισμό, φιλοξενία, λαογραφική παράδοση, γαστρονομικό πλούτο. Μα το πιο σημαντικό? Κρύβει στα σπλάχνα της, την ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ. Για ορισμένους, που δεν την ξέρουν καλά, έχουν την πεποίθηση, ότι αποτελεί μια ακόμα πόλη στον χάρτη. Ενδεχομένως, και αδιάφορη. Ωστόσο, αν κάποιος, αποφασίσει να αφιερώσει λίγο χρόνο για να την γνωρίσει, θα διαπιστώσει την ευαισθησία της, θα «γευτεί» την καλοκαρδοσύνη των κατοίκων της. Είναι μια πόλη φτιαγμένη από «ξεριζωμένη» ψυχή!

Οι ζωή των 6.000 κατοίκων, όπου ζούσαν και απολάμβαναν ήρεμα την καθημερινότητα τους,, στην Αδριανούπολη και στο προάστιο της το Κάραγατς, άλλαξε εν μια νυκτί. Η αιτία, γνωστή. Δεν είναι άλλη από την Συνθήκη της Λωζάνης το 1923. Με δάκρυα στα μάτια, με έναν πόνο ψυχής, ο οποίος, όσο χρόνια και αν έχουν περάσει, δεν έχει απαλυνθεί και με μια υπόσχεση «ζωγραφισμένη» στο πρόσωπο, ότι, πάλι με χρόνια με καιρούς, θα επιστρέψουν στις πατρογονικές εστίες, οι προγονοί μας πήραν το δρόμο της προσφυγιάς. «Ξεριζώθηκαν» από τα χώματά τους

Πολλές φορές, εμείς ως απόγονοι «διψασμένοι» και με ένα «κύμα» μέσα μας, βαθιά ριζωμένο, αυτό της περηφάνιας, έχουμε ζητήσει από τις γιαγιάδες και τους παππούδες μας, να μας διηγηθούν, όση περισσότερη ιστορία για την αξέχαστη πατρίδα. Οι μνήμες τους, νωπές. Ζουν και αναπνέουν ακόμα για εκείνον, τον αλησμόνητο τόπο που ποτέ δεν θα ξεχαστεί. Καταλαβαίνουμε, στην αφήγηση τους, ότι η θλίψη, η πικρία, η στεναχώρια και η οδύνη, γιγαντώνονται. Ο λυγμός τους, που βγαίνει από τα βάθη της ψυχής τους, είναι σαν μια μεγάλη μαχαιριά στην καρδιά μας.

Αυτοί οι άνθρωποι έπραξαν μια ηρωική θυσία και πλήρωσαν ένα τίμημα άδικο γι' αυτούς. Θέλει πολύ μεγάλη αντοχή και δύναμη, να αφήνει κάποιος πίσω του, χωρίς τη θέληση του και με βίαιο τρόπο, τις ρίζες του. Θέλει πολύ μεγάλη αντοχή και δύναμη να έχει κάποιος, ο οποίος « έχει πέσει κάτω», «έχει σηκωθεί» και έχει βρει το θάρρος και το κουράγιο, προκειμένου να φτιάξει από το μηδέν τη ζωή του ολόκληρη, σε ένα μέρος το οποίο, θα αποτελεί από εδώ και στο εξής τη νέα του πατρίδα. Να κρατήσει «ζωντανή» την κουλτούρα του και τον πολιτισμό του.

Καθήκον και χρέος μας, ως νεότερη γενιά να διαφυλάξουμε τον θαυμαστό και ζηλευτό πολιτισμό που μας άφησαν ως παρακαταθήκη οι πρόγονοι και να συνεχίσουμε να γράφουμε τις επόμενες σελίδες της ιστορίας μας.